

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981

E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:

secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Doe maar gewoon zwart....

Het is een reclame voor een telefoonprovider (geloof ik). Een mevrouw wil een kop koffie bestellen en krijgt allerlei mogelijkheden voorgeschoteld. Totdat ze zegt: ik ben oké, doe maar gewoon zwart. Ze wordt een beetje meewarig aangekeken en krijgt haar koffie.

Deze reclame is goed gevonden. Het drijft een beetje de spot met alle 'nieuwigheden' die er zijn. Maar, mag het ook 'gewoon'? Zoals vroeger...

Dat de mogelijkheden onmetelijk groot zijn, dat is een feit. Tussen de middag even een boterham met kaas eten, het lijkt iets uit een museum. Nee, we moeten lunchen. En dan moet het ook uitgebreid. Ik doe er wel aan mee hoor. Maar niet dagelijks.

Mag het ook gewoon zijn. Eenvoudig, passend bij wie je bent. Ook in de uitvaartbranche dient dat verschijnsel zich aan. Alles wat een mens kan bedenken, moet dan ook mogelijk zijn. Prima, zolang we niet vergeten waar het om gaat.

Het vraagt aanpassing en meedenken, buiten de kaders denken en grenzen opzoeken. Dat de dood bij het leven hoort en een uitvaart daarin een plek vindt, is goed. Maar als dat betekent dat verdriet weggemoffeld wordt onder een deken van vrolijkheid en ontkenning, lijkt me voor het verwerkingsproces minder gewenst.

En die afweging moet elke keer weer opnieuw gemaakt worden. Het is tenslotte niet zomaar een kop koffie die je bestelt.

Deze nieuwsbrief staat weer vol met wetenswaardigheden. Zoek een plekje in de schaduw en lees met aandacht om nog meer te kunnen afstemmen op de behoefte van de mensen met wie we te maken hebben. Ik wens u veel leesplezier.

Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Met tractor en platte wagen naar het crematorium
- * Slecht ter been
- * Uitstrooien in natuur mag, maar niet overal
- * Uitvaartbeurs Krimpenerwaard - alles over mogelijkheden
- * De kist in een tuktuk of een bus
- * Hoe leer je een kind rouwen
- * Wieke, hier is een uitvaart een kale boel

Rustig en toch noodzaak

In de agenda staan wat minder afspraken maar toch blijft het lijstje met wat nog te doen dusdanig vol dat ik sommige dingen vooruit moet schuiven tot het niet meer kan. Dit jaar is het er niet van gekomen om fiets4daagse te rijden. Ze stonden wel allemaal in mijn agenda. Maar goed, wat ik wel doe vind ik leuk. Een bespreking met de vrijwilligers, van huiskamer van de buurt en winkel, en met hen het reilen en zeilen bespreken. Leuke groep van 18 personen waarbij het goed is dat ze hierdoor ook elkaar weer beter leren kennen.

Bespreking met de groepen die samen de Preventiewerkgroep Brunssum vormen en met hen verder werken aan activiteiten in de "Week van de armoede" in oktober. Goede en leuke activiteiten gericht op de mensen die weinig te makken hebben. Een interview met een redacteur van het maandblad van de PKN-kerk is natuurlijk weer lekker ontspannen.

En met het mooie weer deze maand toch ook regelmatig even ontspannen liggen lezen in de tuin in de schaduw van een appelboompje.

Dat boompje noodzaakt tot alvorens het gras te kunnen maaien het bijeenrapen en wegruimen van veel afgeval en rottende appeltjes. Geen echt appeljaar dit jaar.

Natuurlijk is er ook de FKB-bestuursvergadering. Fijn en goed elkaar daarbij te ontmoeten in het middelpunt van Nederland en bijvoorbeeld de regiovergaderingen te plannen.

En einde maand dan dit stukje, maar de ontspanning blijft want na het typen van deze woorden ga ik van start met m'n dagelijkse ochtendwandelingetje. Even de natuur in, al is het maar een half uurtje.

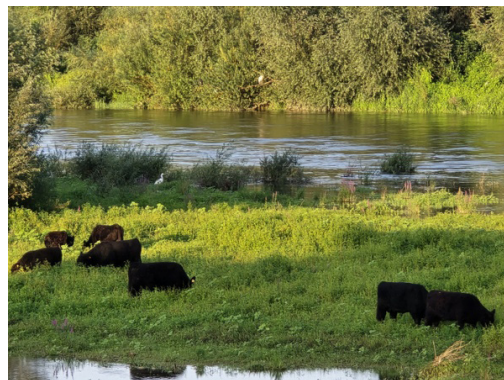
Mijn gedachtecronkel?

Gedachten gaan uit naar de verenigingsbestuurders. Vast ook een rustige periode en daarnaast toch blijvend bezig met het reilen en zeilen van hun vereniging.

Fijn dat alles gewoon door blijft lopen. Heel fijn al die vrijwillige inzet!

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 28 augustus 2024).

5 onderdelen van een begrafenis in Voorschoten die goed geregeld moeten zijn

Helaas is er bijna elke dag een begrafenis in Voorschoten die uitgevoerd moet worden. Het enige wat we kunnen doen, is ervoor zorgen dat de uitvaart soepel verloopt. Daarom vind je in dit artikel uit welke onderdelen van een begrafenis in Voorschoten goed geregeld moeten zijn.

De uitvaartondernemer

In de eerste plaats moet het onderdeel van een uitvaartondernemer uitzoeken goed geregeld zijn voor een begrafenis in Voorschoten. Je wil immers een partij hebben die precies weet hoe ze de wensen van de overledene en nabestaanden op de beste manier in kunnen vullen. Hierbij is het slim om voor een ondernemer te kiezen die al over een goede reputatie beschikt. Zo weet je zeker dat de begrafenis volgens plan verloopt.

De locatie van de begrafenis

Ten tweede is er de locatie van de begrafenis. Het is belangrijk dat de locatie de juiste sfeer oproept. Denk eraan dat de ruimte groot genoeg moet zijn om alle vrienden en familieleden te verwelkomen, maar ook intieme hoeken moet bieden voor persoonlijke momenten. Neem de tijd om verschillende opties te verkennen; dit kan het proces voor iedereen gemakkelijker maken.

Het tijdstip van de begrafenis

Verder is het zaak om het tijdstip van de begrafenis goed te regelen. Hierbij scharen we ook eventjes de dag van de week onder dit onderdeel. Dagen in het weekend zijn vaak het beste doordat hier de meeste mensen geen vrij voor hoeven te vragen. Dit betekent ook dat je gedurende de dag de dienst kunt houden. Buiten het weekend om is het raadzaam om de begrafenis 's avonds te doen zodat iedereen tijd heeft om de overledene een laatste eer te bewijzen.

De gastenlijst

Het opstellen van een gastenlijst voor de begrafenis kan een uitdagende, maar ook een betekenisvolle taak zijn. Het is natuurlijk belangrijk om na te denken over wie er de meeste steun kan bieden en wie graag hun respect willen betuigen. Meestal heeft de overledene ergens een document achtergelaten met de mensen van wie hij of zij graag wil dat ze langskomen. Dit gaat met name over familieleden en vrienden, maar soms zijn ook bepaalde collega's uitgenodigd. Dubbelcheck de gastenlijst zodat je zeker weet dat niemand over het hoofd is gezien.

Het ritueel zelf

Tot slot is het ritueel zelf een onderdeel dat tot in de puntjes geregeld moet zijn. Je wil immers dat de overledene op een manier wordt begraven, wat ook in zijn of haar testament stond. Denk dan bijvoorbeeld aan welke liedjes worden afgespeeld gedurende het ritueel of wie de sprekers zijn tijdens de begrafenis. Ook kleine dingen zoals welke bloemen soorten op de kist liggen horen hierbij.

Bron: Voorschot ense krant, 21-08-2024, Sjaak.

Regiovergaderingen

Ter informatie: de regiovergaderingen in het najaar van 2024 zullen worden gehouden op:

- maandag 14 oktober, regio Noord/Oost, aula Memoriam, Stationsstraat 36, 7641 BW Wierden
- maandag 21 oktober, regio West, Hotel Van der Valk Hoorn, Westfriese parkweg 1 1625 MA Hoorn
- maandag 28 oktober, regio Zuid, Gebouw Leger des Heils, Horizonstraat 77, Treebeek-Brunssum

Reserveer alvast de datum.

Mocht het niet lukken er bij te zijn in eigen regio dan natuurlijk welkom in andere regio!

De kist in een tuktuk of een bus: op de Haagse uitvaartbeurs zie je alle mogelijkheden

Trouwbeurs, vakantiebeurs, elk vakgebied kent wel een beurs, zo ook uitvaarten. “Mensen willen graag weten wat er allemaal mogelijk is”, stelt Erik de Jong, een van de organisatoren van de Haagse Uitvaartbeurs.

Zaterdag 7 september staan er in het auditorium van het Museon diverse kisten, er liggen bloemen en je ziet verschillende voertuigen. Die dag is van 10.30 tot 15.30 uur de Haagse uitvaartbeurs. De entree is gratis.

Dit is er te doen

Je vindt alle Haagse begraafplaats en crematoria op de uitvaartbeurs. “Het is een toegankelijke manier om te ontdekken wat er allemaal mogelijk is bij een afscheid”, legt uitvaartondernemer Erik uit. “Zo is een thuisopbaring eenvoudiger dan je zou denken. Er komt dan een koeler onder de kist. En je hebt diverse vervoersopties, zoals met een tuktuk of een bus waarin de hele familie samen met de overledene nog een laatste rit kan maken.” Daarnaast is er op de beurs een uitvaartfotograaf, steenhouwer en bloemist. Ook speelt een jazzgezelschap.

Begrafenis-tuktuk. Foto PR

Voor meer informatie over de deelnemers, bekijk de website van de Uitvaartbeurs Den Haag.

Bron: In de buurt – Den Haag, 19-08-2024, Sjaak.

Haagse Uitvaartbeurs – Den Haag

7 september 2024

Segbroek Uitvaartverzorging organiseert samen met Firma A. H. Kerkhof & Zn Uitvaartzorg sinds 1892 de Haagse Uitvaartbeurs. Deze wordt gehouden in het auditorium van het Museon op zaterdag 7 september van 10.30 tot 15.30 uur.

Op de beurs kan men vrijblijvend kennismaken met meer dan 25 bedrijven en instellingen, zodat eenieder zich goed kan voorbereiden op een toekomstig afscheid. Tevens zijn er 2 hospices vertegenwoordigd en beantwoordt Notariaat Van Sprundel vragen aangaande zaken die er mogelijk kunnen spelen voorafgaand aan of na een overlijden. Uiteraard is de toegang kosteloos. Muzikale ondersteuning is er van het Jazz-kwartet Nardizz.

Zie voor meer informatie www.uitvaartbeursdenhaag.nl

Djuna van den Boogaard schreef de 'Praktische gids bij Rouw en Verlies in het basisonderwijs'. © Marina Popova

Hoe leer je een kind rouwen? 'Ze konden geen afscheid nemen, gingen niet mee naar de uitvaart'

BERGEN OP ZOOM/ROOSENDAAL De vader van Djuna van den Bogaard verloor zijn 3-jarig zusje aan kanker. Haar moeder verloor haar babyzusje van één dag oud. Geen van beide kinderen werd betrokken bij de uitvaart of het rouwen. Dat kan anders en beter, vindt de Roosendaalse Van den Bogaard.

Jaarlijks verliezen ruim zesduizend kinderen een of beide ouders, tweeduizend verliezen een broertje of zusje. In haar 16-jarige carrière als leerkracht maakte Van den Bogaard ook regelmatig mee dat een kind met verlies te maken kreeg. „Ik ben een praktisch mens, dus maakte ik een verdrietkist, met daarin boeken over rouw en dingen die ik zelfgemaakt of geschilderd heb. Daarbij schreef ik een handleiding, die groeide uit tot een boek.”

Haar moeder was drie toen ze haar zusje verloor en heeft daar geen herinnering meer aan. Haar vader was zeven en maakte het heel bewust mee. „In die tijd was het normaal dat kinderen niet bij het rouwproces betrokken werden. Ze konden geen afscheid nemen, gingen niet mee naar de uitvaart. En er werd niet meer over gepraat.”

Kinderen zitten op zo'n moment vol vragen, weet ze. Want hoe ziet de hemel er uit? Is het niet koud onder de grond en wat is cremen eigenlijk? „Door er samen over te praten, neem je die vragen weg. Veel ouders willen kinderen beschermen tegen verdriet, maar kinderen hebben fantastische voelsprietten, die weten dat er iets aan de hand is. Je hebt kans dat met de brokjes informatie die ze meekrijgen en hun fantasie een heel eigen verhaal aan de situatie geven.”

Praten over de dood

Voor haar vader bleef zijn hele leven bang een van zijn kinderen te verliezen. „Toen mijn zusje borstkanker kreeg, kwam dat in alle hevigheid boven. Gelukkig is dat goed gekomen.” Met haar eigen zoontje van bijna 5 praat Van den Bogaard heel open over de dood.

„Onze kat is vorig jaar overleden, daar heb ik hem echt bij betrokken. Het begint met dat soort ervaringen, de dood van een kevertje of een huisdier. De dood hoort nu eenmaal bij het leven. Als je een kind of een ouder verliest, raak je dat verdriet nooit meer kwijt, al groei je er wel omheen. Het raakt verweven met je leven.”

Praktische tips

Het idee om iets op school te doen met rouwverwerking, ontstond in het derde jaar van haar opleiding. Toen overleed een leerkracht op de school waar Van den Bogaard stage liep. „Mijn mentor was heel emotioneel en kon het niet aan om hierover met de klas aan de slag te gaan. Hij vroeg of ik het wilde doen. Ik denk dat daar een zaadje geplant is, want ik merkte dat dit me wel lag.”

Inmiddels ligt haar boek er. Een lijvig boekwerk van ruim driehonderd pagina's. „Er zijn heel veel boeken over rouw en verlies, maar weinig echt praktische boeken.” Ze is bezig met de tweede druk. „Ik miste nog informatie over rouw bij kinderen met speciale onderwijsbehoeften, dat heb ik er nu in opgenomen en ik heb de boekenlijst nog uitgebreid”, vertelt Van den Bogaard, die momenteel werkt bij Kindcentrum Kiemkade in Bergen op Zoom.

In het boek staan vooral veel praktische tips. „Kleine dingen kunnen al zo'n verschil maken”, zegt ze. „Het belangrijkste is dat je een kind ziet, dat je luistert en open bent. Als een kind vertrouwd raakt met de dood, wordt die minder eng. Dat is een waardevolle levensles.”

Bron: Brabants Dagblad, 16-08-2024, Sjaak.

Die Bestatterin - Die unbekannte Tote

WDR | Tv-drama | zaterdag 31 aug, 20u15 - 21u45.

met Anna Fischer, Artus-Maria Matthiessen, Frederik Bott en Christoph Letkowski

De zaken gaan niet goed bij de Taubenbaum-begraafnisonderneming in Hepperlingen. Het lijk van een jonge vrouw die bij een bushalte gevonden werd, brengt wel werk met zich mee, maar aangezien niemand weet wie de vrouw is, zal de staat slechts een goedkope begrafenis willen betalen. Lisa probeert de identiteit van de vreemde vrouw te achterhalen.

Met tractor en platte wagen naar het crematorium: Loes uit Borne maakt persoonlijke wensen werkelijkheid

Nooit eerder maakte Loes Hulskotte de dood van zo nabij mee als na het overlijden van haar opa. Ze raakte gefascineerd door alle rituelen rondom het sterven. Het afscheid was verdrietig, maar de tiener ontdekte ook hoezeer de bijdragen van de uitvaartbegeleiding haar boeiden: „Ik dacht toen al: hier wil ik ooit iets mee doen.”

Loes (29) was destijds 15 jaar. „Ik wilde overal bij zijn, bij het aankleden, het verzorgen van de overledene. Op allerlei manieren, wilde ik er zo dicht mogelijk bij betrokken worden. Stond er bij wijze van spreken met mijn neus bovenop.”

De jonge moeder - woonachtig in Borne - koos aanvankelijk voor werk in de kinderopvang in Zenderen. De afgelopen jaren assisteerde ze haar vader Marcel (60) al in zijn bedrijf Hulskotte Uitvaartzorg uit Vasse. En ze kwam tot de overtuiging, dat ze verder wilde in de ze branche. „Ik ben zelf best een gevoelig persoon. Maar het is bijzonder dat ik er in die dagen van rouw, gemis en verdriet mag zijn voor de familie. Om hen te ondersteunen bij alle zaken rondom het afscheid.”

Het is ook een sector waar tradities aan veranderingen onderhevig zijn. En juist die vernieuwingen maken het werk zo aantrekkelijk voor Loes: „Tegenwoordig kan bijna alles. Daarom is het zo belangrijk dat je je wensen voor de uitvaart kenbaar maakt. We hebben nog altijd mensen die bij ons komen en niet weten of hun vader begraven of gecremeerd wil worden. Zet het op papier. We hebben daar een wensenboekje voor.

Opgebaard in de melkstal

Loes komt met voorbeelden: „Recentelijk nog, bracht een zoon zijn vader met tractor en platte wagen naar het crematorium. Of denk aan een condoleance in een restaurant...” Marcel herinnert zich een overledene die met zijn fietsenbus naar het crematorium werd vervoerd. Zijn familie zei: ‘Pa wil zo graag in zijn bus worden weggebracht, dat zal wel niet kunnen...’. Ik regeerde: ‘Tuurlijk kan dat’.”

De twee hebben ondertussen de nodige ervaring met uitvaarten die afwijken van een standaard afscheid: zo wilde een boer na zijn dood worden opgebaard in de koeienstal. De kist stond op stobalen. „We hebben andere manieren waarop we met de dood omgaan”, legt Marcel uit. „Loes brengt dat in, maar zelf voel je ook wel hoe fijn het is om te kunnen doen, wat mensen zelf graag willen.”

Uit een dal kruipen

Marcel was jarenlang met heel andere zaken druk. Heel druk. De ondernemer was werkzaam in de agrarische sector. In 2017 ging hij onderuit door een zware burn-out. „Ik heb een jaar bij de deur gelopen. Daarna wilde ik in alle rust de draad weer oppakken. Gaandeweg kroop ik uit het dal, werd ik weer beter te pas.”

Wat te doen? Marcel ging aan de slag in het rouwvervoer bij Overleden Zorg Nederland (OZN) in Oldenzaal. Hij maakte in die tijd kennis met verschillende uitvaartleiders. Vervolgens ging het ondernemersbloed weer volop stromen. „In 2019 trok ik de stoute schoenen aan, ben ik begonnen aan de opleiding tot uitvaartbe-

geleider.”

Geluk bij een ongeluk

Een opleiding die dochter Loes inmiddels ook voltooide. Ze draait al volop mee in het bedrijf dat haar vader in 2020 oprichtte. Door de coronapandemie waarin veel mensen overleden, had het nieuwe uitvaartbedrijf de wind mee. Hoe cynisch dit ook klinkt, het was voor Hulskotte Uitvaartzorg een geluk bij een ongeluk. „Ik kende al veel collega’s. Die begonnen mij te bellen met de vraag: ‘Kun je voor mij een uitvaart overnemen?’.”

Samen met Loes wacht nu een nieuw hoofdstuk: „Ik hou nog wel vast aan tradities, terwijl Loes weer heel andere dingen probeert in te brengen. Ze zegt dan eerst: wat zou u willen? Een kerk hoeft helemaal niet. Het afscheid kan ook bij iemand thuis, in elk geval op een plek waar iemand zich altijd prettig voelde.” En Loes voegt toe: „Dat is echt mijn roeping: dat een uitvaart zo persoonlijk mogelijk is. Je kunt het maar één keer doen.”

Bron: AD.nl, 30-07-2024, Sjaak.

Nieuw initiatief biedt troost op begraafplaats

In Winterswijk wordt een nieuw initiatief gestart om troost en gezelschap te bieden op de algemene begraafplaats. Onder de naam “Bakkie Troost” zoekt de WU, in samenwerking met de werkgroep eenzaamheid van de Gemeente Winterswijk, vrijwilligers die bereid zijn in gesprek te gaan met bezoekers die worstelen met eenzaamheid en verdriet.

Deze vrijwilligers krijgen een korte training in actief luisteren, emotionele steun bieden en het herkennen van ernstige rouwsignalen. Het doel is om mensen die zich geïsoleerd voelen door verlies te helpen hun gevoelens te delen en een brug te slaan naar menselijke connectie. Iedereen, van jong tot oud, kan zich aanmelden, ervaring is niet vereist. Daarnaast is er een rolstoel beschikbaar bij de ingang van de begraafplaats, opgeknapt door Benefiets, voor bezoekers die slecht ter been zijn. De eerste trainingssessies starten volgende maand. Geïnteresseerden kunnen zich aanmelden via WU Winterswijk.

Aanmelden kan via via mail: aanmelden@wuhwinterswijk.nl of bel met nummer 0653 209718.

Persbericht, 08-08-2024, Sjaak.

Slecht ter been? Een rondleiding over joodse begraafplaats in Muiderberg kan nu ook per golfkar

Per golfkar over de joodse begraafplaats. Foto aangeleverd.

Slecht ter been, maar toch graag een keer een rondleiding krijgen over de joodse begraafplaats in Muiderberg? Het kan nu op 11 september zittend in een golfkar.

De organisatie geeft op deze dag in september drie rondleidingen per golfkar. De ritten van ongeveer twee uur zijn gratis en beginnen om 10.00, 12.30 en 15.00 uur. In iedere golfkar zijn er maximaal vijf plaatsen beschikbaar. Eventuele begeleiders kunnen de rondleiding wandelend volgen. Aanmelden kan door een mail te sturen naar rondleidingenjbm@gmail.com. Er volgt altijd een bevestiging.

Rijksmonument

De in 1642 gestichte begraafplaats is met ongeveer 45.000 graven de grootste in gebruik zijnde joodse begraafplaats in Nederland. Hij ligt midden in de natuur en is een rijksmonument, net als de aula en het ontvangstgebouw. Er worden dit seizoen ook nog vijf gratis reguliere rondleidingen gegeven op 25 augustus, 6, 15 en 27 september en op 6 oktober. Meer informatie via www.rondleidingenjbm.nl.

Bron: Gooi en Eemlander, 13-08-2024, Sjaak.

Crematie-as verstrooien in de natuur: het mag, maar lang niet overal

Elk jaar worden er meer mensen gecremeerd, inmiddels bijna zeven op de tien overledenen. Na een crematie verstrooien nabestaanden de as van hun dierbaren graag in de natuur, bijvoorbeeld op een plek die voor de overledene een bijzondere betekenis had. Dat kan echter slecht zijn voor de natuur en niet iedereen vraagt toestemming aan de grondeigenaren.

Vorig jaar werden ruim 115.000 mensen gecremeerd, meldt het Centraal Bureau voor de Statistiek. Sinds begin dit jaar is het verstrooien van crematie-as niet meer toegestaan in gebieden van Natuurmonumenten.

Op plekken waar planten leven die weinig voedsel nodig hebben, is de as slecht voor de natuur. Ook kunnen planten bij verstrooiingen vertrapt worden, zegt de natuurorganisatie, die ruim 112.000 hectare natuur beheert.

“Het liep de spuigaten uit”, zegt een woordvoerder van Natuurmonumenten. “Het gebeurde ook zonder aanvraag. Nu ook nog wel, dan komen we sporen tegen, as dus.”

Bij Staatsbosbeheer, de grootste natuurorganisatie met zo’n 271.000 hectare in beheer, mag onder voorwaarden nog wel as verstrooid worden. Sinds Natuurmonumenten ermee is gestopt, zag Staats-

bosbeheer een forse stijging van het aantal aanvragen. Van 409 in 2023 naar 337 tot nu toe dit jaar. De organisatie verwacht dat het er over heel 2024 zo'n 600 worden.

Stoffelijk overschot is voedingsstof

Ook in gebieden van Staatsbosbeheer mag as niet in voedselarme gebieden zoals heide en hoogveengebieden verstrooid worden. "Want je gaat eigenlijk een voedingsstof toedienen aan de natuur, in menselijke resten zit van alles dat voedingsstof is voor plantjes", zegt een woordvoerder.

"En voor andere mensen is het niet prettig als ze die as tegenkomen in het bos. Je moet even netjes toestemming vragen, je verstrooit het ook niet zomaar in de tuin van de burens. Gebruik je gezonde verstand: wat zou je er zelf van vinden als in je eigen tuin dit soort dingen gebeurt?"

Bossen zijn dan weer voedselrijk en kunnen de as hebben. Verstrooien mag daar wel, maar alleen vanaf paden en wegen. Toch ziet boswachter Rien de Vries van Buitenplaats Elswout in Overveen regelmatig dat er ergens as is verstrooid waar dat niet de bedoeling is.

"Dat is vaak het vervelende, dat we het tegenkomen waar het niet goed is. Dan zijn mensen bijvoorbeeld een helling opgelopen en dan strooien ze het uit over bijzondere mossen", vertelt de boswachter.

• 1:46

As uitstrooien in natuur mag niet overal: 'Planten kunnen erdoor verdwijnen'

"Dan zie je de as en bloemen liggen, en ik heb het zelfs meegemaakt dat mensen planten hebben geplant." De bloemen en planten of bordjes die mensen achterlaten worden weggehaald. "Die horen niet thuis in een natuurterrein. De as laten we dan liggen, daar gaan we niet mee aan de haal, of we harken het een beetje uit zodat het uit het zicht is."

De boswachter zou graag zien dat mensen een aanvraag doen. “Er zijn hele mooie plekken voor.” Naar schatting van de Landelijke Vereniging van Crematoria wordt in de helft van de gevallen gekozen voor bijvoorbeeld een strooiveld of een urnengraf bij crematoria. De andere helft van de nabestaanden neemt de as mee naar huis. Van hen houdt een deel de urn thuis, anderen begraven de urn op een kerkhof of verstrooien de as.

Ook voor gebieden van de Provinciale Landschappen (ruim 116.000 hectare) moeten nabestaanden een aanvraag doen als ze er as willen verstrooien. Vaak gaat er ook iemand mee. “Er wordt gekeken naar de ecologische gesteldheid en hoe druk het ergens is”, zegt een woordvoerder van de Provinciale Landschappen.

Maar ook in die natuurgebieden wordt as verstrooid zonder toestemming. “Vast en zeker, iedereen weet dat dat zo is en toezicht houden in al die gebieden, dat kan gewoon niet.”

Als het goed is, krijgen nabestaanden van crematoria te horen dat ze bij verstrooiing in de natuur toestemming nodig hebben van de grondeigenaar. De Landelijke Vereniging van Crematoria zegt dat crematoria dat laten weten bij het mee naar huis nemen van de as, minstens een maand na de crematie. “Maar of families dat echt doen, dat weten we niet”, zegt bestuurslid Harriët Tomassen. “Ik denk niet dat heel veel mensen er toestemming voor vragen.”

Bron: NOS nieuws, 05-08-2024, Sjaak.

• Roy de Jong. Foto: John Wijntjes

Uitvaartbeurs Krimpenerwaard: alles over mogelijkheden

KRIMPENERWAARD • *Het Koetshuis in Krimpen aan de Lek biedt zaterdag 28 september plaats aan de eerste uitvaartbeurs van de Krimpenerwaard. Verschillende bedrijven uit de uitvaartbranche presenteren er hun diensten en laten zien welke mogelijkheden er allemaal zijn voor begravenissen en crematies.*

De beurs is een initiatief van Roy de Jong uit Lekkerkerk, eigenaar van De Jong Gedenksteen onderhoud, een bedrijf dat gespecialiseerd is in het onderhoud en de verzorging van gedenkstenen en rustplaatsen.

“Nabestaanden hebben voor een begrafenis of crematie contact met een uitvaartonderneming”, legt hij uit. “Na de uitvaart stopt dat contact vaak, maar er blijven nog veel zaken die geregeld moeten worden. Denk bijvoorbeeld aan de aanschaf van een urn of grafmonument, of het uitstrooien van as. Deze beurs laat zien welke bedrijven in en om de Krimpenerwaard deze diensten aanbieden. Als branche kunnen we zoveel meer betekenen voor nabestaanden, zowel tijdens als na een uitvaart. Er zijn tegenwoordig veel mogelijkheden waar niet iedereen van op de hoogte is. Neem bijvoorbeeld het graven in houten grafmonumenten of urnenbootjes, een unieke manier van asverstrooiing op het water.”

Ruimte voor meer bedrijven

Roy somt enkele van de ondernemers op die zich presenteren op de eerste uitvaartbeurs: een steenhouwer, een bedrijf dat woningen leeghaalt na een overlijden, een cateringbedrijf voor uitvaarten, een bloemist, een uitvaartfotograaf en een kistenmaker. “Er is ruimte voor meer bedrijven op de deelnemerslijst. Ondernemingen in de uitvaartbranche die zichzelf en hun diensten willen presenteren, kunnen zich bij mij aanmelden via info@dejonggedenksteenonderhoud.nl.”

Ideale locatie

Roy ziet het Koetshuis als de ideale locatie voor de beurs: “Mooi gelegen, met een fraai ingerichte zaal en prima catering. Goed toegankelijk, ook voor mensen met een rolstoel. Bovendien is er voldoende gratis parkeerruimte voor de deur.”

De beurs is op 28 september van 10.00 tot 16.00 uur en de toegang is gratis. Roy hoopt dat het een terugkerend succes wordt. “Misschien kunnen we elders in het land soortgelijke beurzen organiseren, waarbij lokale bedrijven zich kunnen presenteren. Deze beurs is een mooie eerste stap. We zullen zien of het naar tevredenheid verloopt met hopelijk veel belangstelling.”

Bron: het kontakt.nl, 30-07-2024, Sjaak.

Wieke: “Hier is een uitvaart een kale boel, Zambianen zouden zich kapot schamen”

Wieke Biesheuvel woonde in Zambia en Indonesië uitvaarten bij. Daar zijn de rituelen heel anders dan de onze.

Niet het allerleukste om te doen, maar zo nu en dan moet het: het graf van onze ouders verzorgen. Mijn zus en ik doen het samen en daarna gaan we in de buurt lunchen. De begraafplaats waar mijn ouders liggen, is prachtig. Toch moet hun graf op den duur worden geruimd. Begrijpelijk, er is domweg geen plek meer voor alle overledenen die er in de toekomst gaan komen.

Wij hebben het thuis allang besloten: wij zullen in rook opgaan. Daarmee versnel je het toch onontkoombare proces. Geen zorgen meer over een graf. Aanvankelijk wilde ik dat mijn as uitgestrooid zou worden in Zambia, onder mijn lievelingsboom, bij de dieren. Dat is allesbehalve duurzaam, want zo zadel ik mijn kinderen op met een dure vliegreis. Ik denk dat ik dat maar schrap.

Altijd als ik op die begraafplaats ben, denk ik terug aan bijeenkomsten op de wereld waar werd gerouwd en waar ik bij was. In Indonesië bijvoorbeeld, in de regio Tana Toradja op Sulawesi. Daar wordt vaak jarenlang gespaard om een groots afscheid van de overledene te kunnen organiseren. Deze wordt nageemaakt, als pop. Die wordt in een draagstoel bovenop de kist van de overledene geplaatst. Die blijft jarenlang boven de grond staan tot het feest begint.

Ik keek mijn ogen uit. De dorpelingen renden met pop en kist door het dorp, waarbij de pop diverse keren omviel en werd teruggezet. Daarna werd de kist in een graf geplaatst. De honderden gasten bleven logeren en aten mee. Er werden buffels geslacht, een bloederig gebeuren. Een kunstmatig dorp met de kleuren rood, groen en goud werd uit de grond gestampt om alle gasten te kunnen herbergen. Van de kosten had de familie heel lang riant kunnen leven, maar dat was ondenkbaar.

Op Java was het de gewoonte dat de weduwe of weduwnaar een jaar lang om de zoveel tijd rijst uitdeelde aan het hele dorp, om de dode met respect te herdenken. Een aderlating, maar iedereen deed dat. Ik loogeerde ooit bij een weduwe in een dorp waar iedereen lepra had gehad. Armoe troef daar. De weduwe was in tranen, omdat ze geen geld had voor die rijst. Ik sprong bij, uiteraard. Nooit zeggen: "Laat ze toch het heen en weer krijgen met die rijst, lekker zelf opeten!"

In Zambia woonde ik tientallen begrafenissen bij. Altijd viel me op dat er enorm werd uitgepakt, hoe arm de nabestaanden ook waren. De honderden begrafenisgangers werden altijd onthaald op een bord eten. Er werden zelfs professionele huilers ingehuurd, zodat je niet steeds zelf hoefde te snikken. In mijn boek Wieke Biesheuvel in Zambia vertel ik over de begrafenis van Nkhalilamo, een stokoude vrouw, die nooit geld van dichtbij zag. Dus wat doe je dan? Met een Zambiaanse vriend naar de markt om eten te kopen. Tien kakelende, poepende kippen in de kofferbak, het was me wat.

Het gaat overal ter wereld anders. Wat is het bij ons een kale boel. Een taartje of bitterballen, dat is het wel. Zambianen en Indonesiërs zouden zich kapot schamen. Ik weet niet eens meer of er wat te eten was na de begrafenis van mijn ouders. Ik vraag het morgen aan mijn zus. Dan gaan we, op mijn moeders verjaardag, naar het graf van onze ouders. Nu het nog kan.

Wieke Biesheuvel is getrouwd met Rob, heeft 3 volwassen kinderen en 7 kleinkinderen. Wieke woonde in bijna alle Nederlandse provincies én in Zambia, maar heeft nu haar hart verpand aan Noordwijk. Ze houdt van LLL: leven, lachen en laat-toch-waaien. En eigenlijk is er nog een vierde L, namelijk die van Libelle-lezers.

Bron: Libelle.nl, 10-08-2024, Sjaak.

PREMIUM © Getty Images

Waarom steeds meer mensen onwelkome gasten waren van hun uitvaart

De Amerikaanse actrice Shannen Doherty liet voor haar overlijden weten dat ze een lijst had gemaakt van mensen die niet op haar uitvaart hoefden te komen. Wat blijkt? Dat komt in de praktijk wel vaker voor. „Stel de ex-man is niet welkom. Dan krijgen wij een foto, zodat we weten hoe hij eruitziet.”

Haar uitvaart moest een ‘liefdesfeest’ worden en zeker geen plek waar half Hollywood zich in de spotlights zou werken. Daarom stelde de deze maand overleden Shannen Doherty vooraf een lijst op van mensen die niet hoefden te komen.

Peter van Schaik, eigenaar van Amstel Uitvaarten kijkt er niet van op. „Van de tien mensen die bij ons een

uitvaart regelen, willen er zeker twee dat bepaalde mensen niet komen. Meestal leveren mensen geen hele lijst. Maar er zijn soms wel mensen die niet mogen komen.”

Zwarte lijst populairder dan vroeger

De zwarte lijst wordt tegenwoordig steeds populairder, klinkt het in de uitvaartwereld. „Vaak komt het door een scheiding en gebroken gezinnen”, legt Van Schaik uit.

Wie is er niet welkom op jouw uitvaart? Naar die vraag is in 2011 onderzoek gedaan door Nuvema Uitvaartverzekeraar. De top 10 meest geweigerde familieleden wordt gedomineerd door ex-liefdes. „De ex-partner staat op nummer één”, vertelt Van Schaik. Zussen en broers staan ook in de top vijf.

Een beeld dat Els Barnhoorn, uitvaartspecialist van Els Uitvaartzorg, herkent. „Het komt weleens voor dat er iemand niet welkom is. Meestal gaat het dan om een echtscheiding of samengestelde familie.”

Hoe stuur je iemand weg?

Hoe stuur je iemand weg van een begrafenis die niet is uitgenodigd? „Stel de ex-man is niet welkom. Dan krijgen wij een foto. Dan zien we hoe de ex eruitziet. Mocht hij zich toch melden, dan gaan we met hem in gesprek en verzoeken we degene te vertrekken”, legt Barnhoorn uit. „Maar dit gebeurt maximaal twee keer per jaar.”

Dat iemand niet direct wegging, heeft Barnhoorn ook weleens meegemaakt. „Toen ben ik rustig met hem gaan zitten. Op een bankje buiten de kerk. Dat gesprek verliep goed.” Van Schaik vertelt over situaties als deze: „Als mensen voelen dat ze niet welkom zijn, dan houden ze zich daar vaak aan.”

„Als overledenen iemand niet op de uitvaart willen, blijkt familieruzie een belangrijke oorzaak”, zegt Trudy Blijlevens, medewerker op het bedrijfsbureau bij uitvaartorganisatie Meride. Het kan dan zelfs over moeders met hun kinderen gaan.

De overledene heeft dan vaak de wens al doorgegeven aan de opdrachtgever. En als het is besproken, dan wordt er aan vastgehouden. „Over het algemeen wordt de wens van de overledene en opdrachtgever altijd gerespecteerd.”

Wie betaalt, bepaalt

Maar ruzie is zeker niet de enige reden dat niet iedereen welkom is. Sommigen willen alleen intimi. Maar het kan ook zijn dat mensen onvoldoende middelen hebben om een koffietafel voor veel mensen te betalen.

In mijn onderneming zijn zeker 95 procent van de uitvaarten in besloten kring

Els Barnhoorn, uitvaartspecialist

Sinds corona is daarin een duidelijke trend, vertelt Barnhoorn. „Mensen gaan voor geselecteerde genodigden. Vroeger was afscheid vaak in de kerk. Een openbaar gebouw waar iedereen welkom is. Maar tegen-

woordig is het vaker op andere locaties.” Vaak op locaties waar minder mensen passen. „Dan gaan mensen nadenken: wie wil ik erbij hebben en wie niet.”

„In mijn onderneming is zeker 95 procent van de uitvaarten in besloten kring”, vertelt Barnhoorn. „Je ziet het ook aan advertenties in de krant. Nu staat er bijna altijd: ‘Afscheid in besloten kring’.”

Zowel Blijlevens als Barnhoorn en Van Schaik vertellen: „Wie betaalt, bepaalt.” Maar Van Schaik voegt daaraan toe dat er altijd zorgvuldig gekeken moet worden naar de situatie. „We willen mensen wel afscheid kunnen laten nemen. Dus zoeken we soms naar een compromis.”

De eigenaar van Amstel Uitvaarten verwijst naar de wet, waarin staat dat het afscheid volgens de wens- of vermoedelijke wens- van de overledene moet gebeuren. ‘Tenzij dat redelijkerwijs niet gevolgd kan worden.’

Bron: de Gelderlander.nl, 26-07-2024, Sjaak.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 09-07-2023

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
61116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Moatsnieder 24
7483 CV Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

